BRÂUL MAICII DOMNULUI

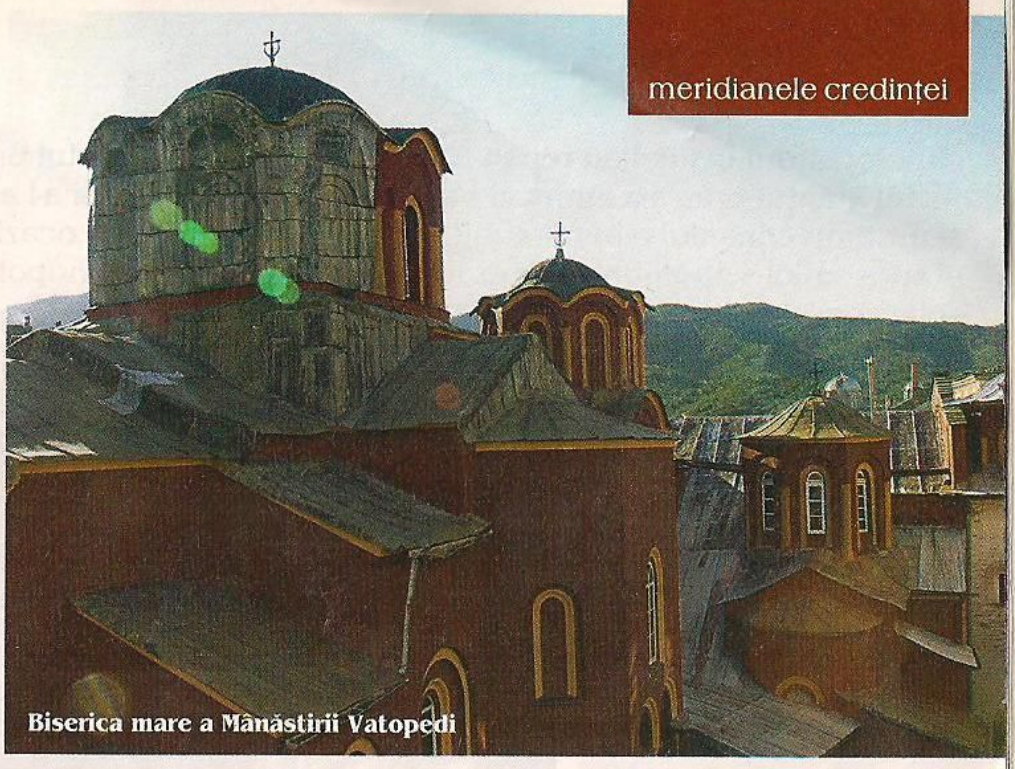
Biserica mare a Mânăstirii Vatopedi

Brâul Maicii Domnului este singurul lucru care ni se păstrează de la Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu. El se află în Sfânta și Marea Mânăstire Vatopedi din Muntele Athos, secționat în trei bucăți așezate în trei racle diferite, pentru mai multă siguranță.

Istoria bimilenară a Sfântului Brâu este pentru noi o dovadă în plus a vegherii Maicii Domnului. Vom parcurge împreună etapele cele mai importante ale trecerii prin veacuri a acestui vestit odor de preț al Bisericii.

Prin tradiție știm că Maica Domnului și-a lucrat singură acest brâu din păr de cămilă. După adormirea și ridicarea sa la cer, Prea Curata i l-a înmânat spre mărturie Sfântului Apostol Toma.

În primele secole creștine Sfântul Brâu a fost păstrat în Ierusalim. În secolul 4 avem știrea că se afla în Capadocia, însă împăratul Teodosie cel Mare l-a readus în Ierusalim, de unde fiul acestuia, Arcadie, l-a luat pentru a-l așeza în Biserica Chaloprateion din Constantinopol. De aici Sfântul Brâu a fost mutat în anul 458 de împăratul bizantin Leon I cel Mare (457-474) la Biserica Vlaherne, tot în Constantinopol.

Mânăstirea Vatopedi – curtea interioară

În timpul domniei lui Leon al IV-lea cel Înțelept (886-912), Sfântul Brâu a fost mutat la palatul împărătesc, aducând vindecare împărătesei Zoe. Drept mulțumire pentru vindecarea minunată, aceasta a brodat întregul brâu cu fir de aur, așa cum se vede și astăzi.

În secolul 12, în vremea domniei lui Manuel I Comnenul (1143-1180), s-a introdus oficial sărbătoarea *Punerii în raclă a Sfântului Brâu al Maicii Domnului* la 31 august.

În sfârșit, Ioan al VI-lea Cantacuzino (împărat între 1347-1355) l-a dăruit Mânăstirii Vatopedi înainte ca el însuși să se călugărească sub numele de Ioasaf.

În 1821, în timpul războiului grecesc de independență, Sfântul Brâu a fost dus în insula Creta, la cererea locuitorilor care erau amenințați de ciumă. La întoarcere, monahii care însoțeau Sfântul Brâu au fost luați prizonieri de turci, iar Sfântul Brâu a fost predat consulului britanic Domenikos Santantonio, care l-a dus la reședința sa din insula Santorini. Episcopul locului a anunțat Mânăstirea Vatopedi. Părintele Dionisie, starețul de atunci, a venit personal, în 1831, pentru a recupera prețiosul odor. Consulul a cerut pentru răscumpărarea Sfântului Brâu suma de 15.000 de piaștri, pe

care locuitorii insulei au reușit să-i strângă. Astfel Sfântul Brâu s-a întors la Vatopedi. La scurt timp consulul a murit subit, iar mama și sora soției s-au îmbolnăvit grav. În 1839, soția consulului scria Mânăstirii Vatopedi cerând să fie trimis cineva pentru a recupera o bucățică din Sfântul Brâu pe care ea o luase fără știrea soțului când acesta se afla în păstrarea lui.

În 1864, Sfântul Brâu a fost adus la Constantinopol, unde o epidemie de holeră făcea nenumărate victime. De îndată ce corabia care purta Sfântul Brâu a ajuns în port, epidemia a încetat și nimeni din cei deja bolnavi nu a mai murit. Văzând minunea, Sultanul însuși a cerut ca Sfântul Brâu să-i fie adus la palat, spre a-l vedea și a-i acorda cinstea cuvenită.

Tot cu ocazia aducerii Sfântului Brâu la Constantinopol, în 1864, fiul unui grec din Galata a fost înviat când Sfântul Brâu i-a fost așezat pe piept.

Minunile săvârșite de Maica Domnului prin Sfântul său Brâu continuă până în zilele noastre. În Mânăstirea Vatopedi sunt consemnate nenumărate cazuri de femei care, deși mai înainte nu puteau avea copii, au rămas însărcinate purtând o cordeluță atinsă de Brâul Maicii Domnului.

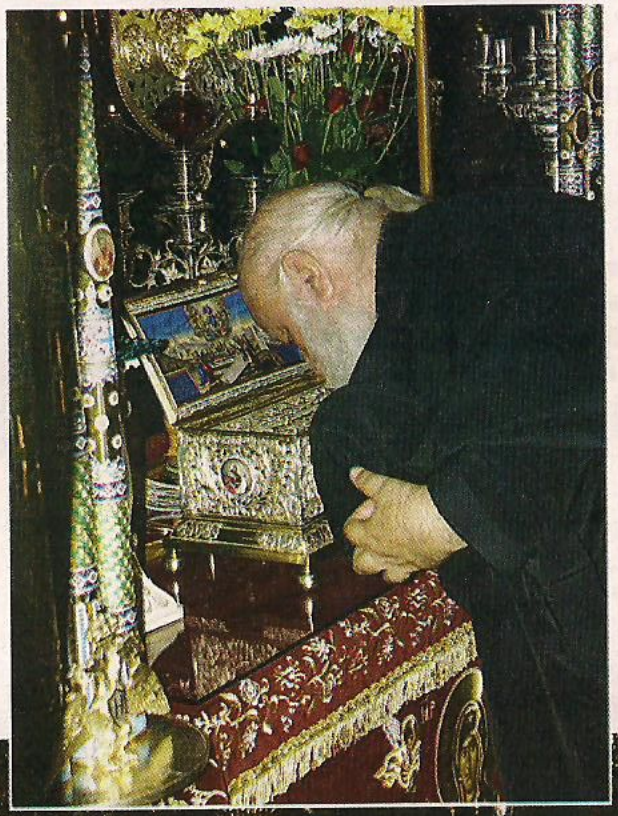

Silviu-Andrei VLĂDĂREANU

În timpul privegherii la praznicul Punerii în raclă a Brâului Maicii Domnului, 31 august 2004

Coliva de hram

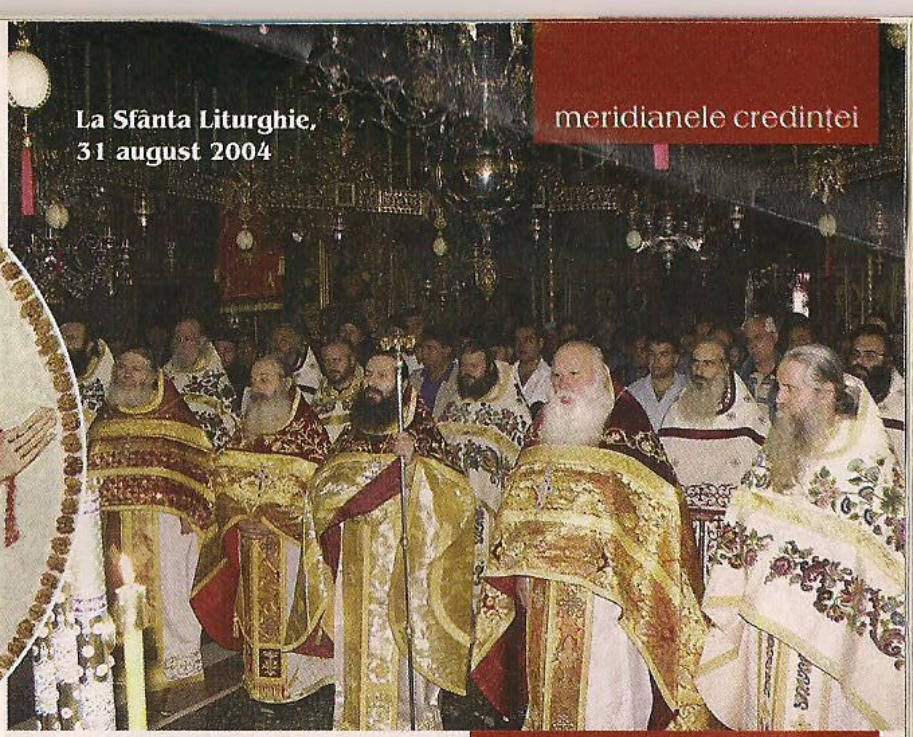
La Sfânta Liturghie, 31 august 2004

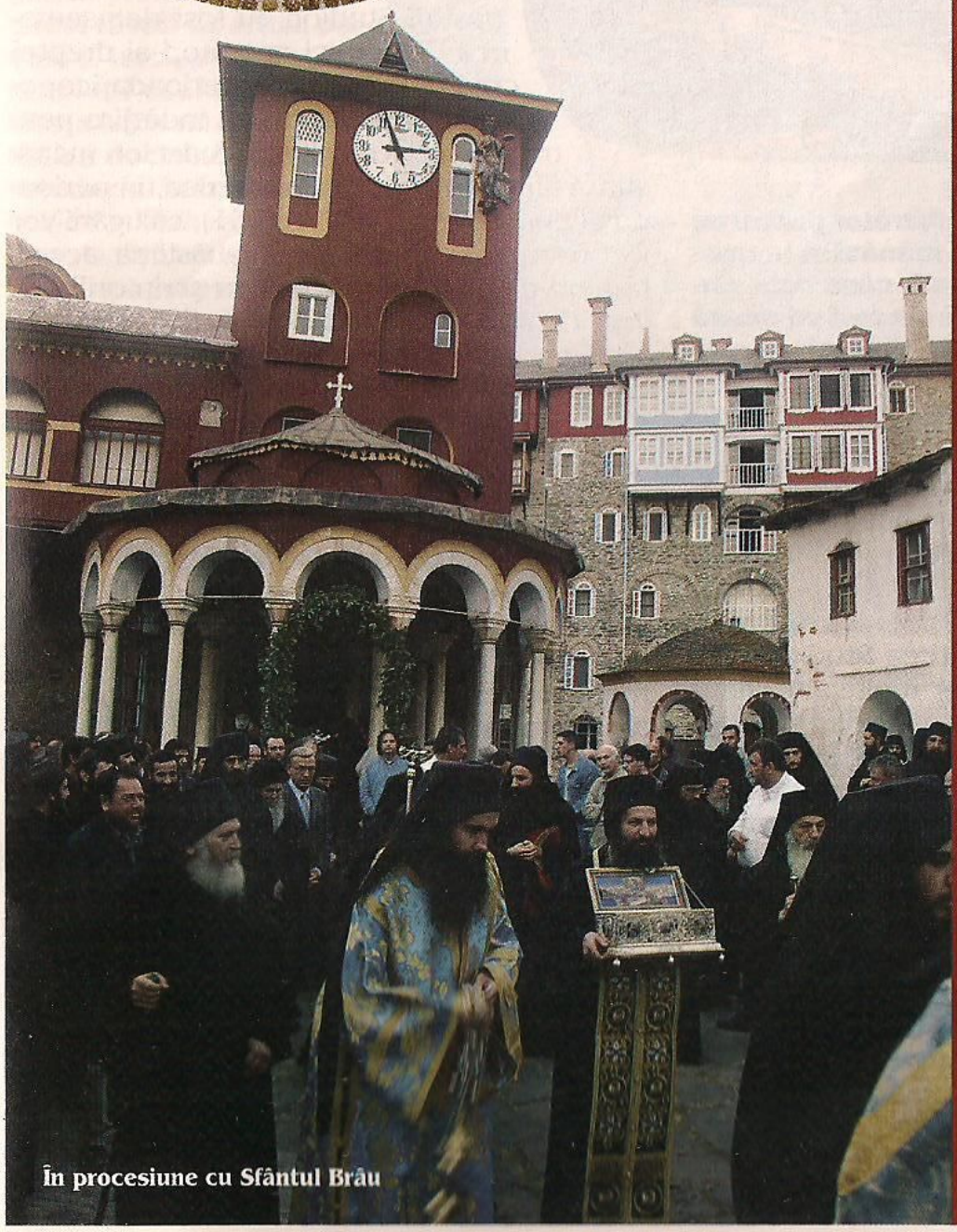
În procesiune cu Sfântul Brâu

Notă

Cordelușele atinse de Brâul Maicii Domnului sunt date de binecuvântare pelerinilor care poposesc în Mânăstirea Vatopedi sau trimise din Sfântul Munte prin poștă acelora care le cer printr-o scrisoare adresată mânăstirii pe adresa

Ι.Μ.Μ. ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΟΥ
36086 KARYAI,
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ, GREECE

Din nefericire, compatrioți de-ai noștri din Brașov, oameni fără frică de Dumnezeu sau evlavie la Maica Domnului, dar cu „spirit de inițiativă", comercializează în România niște panglici parfumate cu etichete scrise în limba greacă și română, pretinzând că ar fi cordeluțe de la Mânăstirea Vatopedi. Feriți-vă de astfel de șarlatani!